

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123435664
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123435664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Niny Dubovskej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Zuzany Kučerovej, v spore žalobcu: BK servis, s.r.o., so sídlom Prašná 6, Košice, IČO: 36 586 188, právne zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 334,65 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č.k. 51C/9/2024-179 zo dňa 10.10.2024, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku I. potvrdzuje.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II. mení tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 334,65 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 10.09.2023 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu, č.ú. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (výrok I.) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1 a 2, § 788 ods. 1 a 2, § 797 ods. 1 až 4, § 799 ods. 1 až 3, § 806 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z.z.“), ust. čl. 9 ods. 2 písm. c) a ods. 4 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel AUTO KOMPLET č. XXX platných od 01.10.2022 (ďalej len „Zmluvné dojednania“) a s poukazom na zmysel a účel zákonných ustanovení priznávajúcich poškodenému právo na náhradu škody (kompenzácia skutočnej škody v plnej miere), rozsah náhrady v peniazoch, ktorá musí zohľadňovať výšku všetkých ním skutočne vynaložených nákladov nevyhnutných na obnovenie funkčnosti poškodenej veci - v danom prípade poškodeného motorového vozidla B. A., EČV C. (ďalej len „poškodené motorové vozidlo“), ktorého majiteľom bol D. E. F. (ďalej len „poškodený“ alebo „poistený“), ktoré bolo v dôsledku škodovej/poistnej udalosti zo dňa 07.06.2023 (ďalej len „poistná udalosť“) poškodené a poškodený (ako právny predchodca žalobcu, na ktorého ako postupníka bola postúpená pohľadávka poškodeného voči žalovanému z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX vo výške 334,65 eur na základe Zmluvy o postúpené pohľadávky zo dňa 10.10.2023 (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávky“) poškodeným) bol havarijne poistený u žalovaného na základe poisťky č. X XXX XXX XXX, vecne tým, že poistná udalosť bola žalovanému riadne nahlásená, poistený poškodený si dal poškodené motorové vozidlo opraviť u žalobcu, pričom náklady na opravu v zmysle faktúry boli vo výške 1.591,72 eur a žalovaný krátil nárok poisteného z dôvodu neprimerane účtovaných normohodín prác pre neautorizovaný servis

a neprimeraných nákladov na lakovanie o sumu 334,65 eur, ktorá suma je predmetom žaloby. Súd prvej inštancie poukázal na to, že za škodu je považovaná ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a na to, že v náleze Ústavného súdu Českej republiky (ďalej len „ÚS ČR“) sp. zn. II. ÚS 2221/07 konštatoval ÚS ČR, že „nie je možné prehliadnuť, že poškodenému bolo tzv. zhodnotenie vozidla protiprávnym konaním v podstate vnútené. Opravou vozidla pritom poškodený obvykle sleduje iba jeho uvedenie do stavu pred nehodou“. Dovodil, že ak bola oprava vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu škodovej udalosti, čo je základným kritériom pre určenie výšky nároku na náhradu škody, nie je možné prenášať povinnosť k úhrade nákladov takejto opravy na poškodeného. Súd prvej inštancie uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že došlo k poistnej udalosti, k poškodeniu poškodeného motorového vozidla poškodeného, k ohláseniu poistnej udalosti žalovanému, u ktorého má poškodený (poistený) uzatvorené havarijné poistenie, nebolo sporné ani to, že žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie v sume 1.107,07 eur na účet žalobcu, teda že žalovaný poskytol poškodenému (poistenému) poistné plnenie, avšak nie vo výške vyčíslenej vo faktúre č. XXXXXXXX vystavenej žalobcom. Doplnil, že žalovaný v konaní nespochybňoval rozsah vykonanej opravy, ku kráteniu poistného plnenia pristúpil z dôvodu, že považoval za neprimeranú cenu fakturovanej práce, ako aj výšku nákladov na lakovanie poškodeného motorového vozidla, teda žalobcom žalovaná suma 334,65 eur predstavuje časť nákladov na opravu, ktoré žalovaný neuhradil a ktorá bola následne postúpená na žalobcu, ktorý reálne opravu poškodeného motorového vozidla vykonal. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca preukázal uplatnený nárok na poistné plnenie rozsahom poškodenia motorového vozidla, čo nebolo sporné a jeho následnou opravou, ktorá bola vykonaná v servise žalobcu a bola zdokladovaná faktúrou č. XXXXXXXX v sume 1.591,72 eur a upozornil na to, že cena mechanických, klampiarskych a lakovacích prác v iných opravovniach tak, ako žalobca riadne preukázal, neprevyšuje cenu prác účtovanú žalobcom. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení zo dňa 28.08.2023 uviedol, že priznáva primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 eur bez DPH za normohodinu práce a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %) a celkovo tak žalovaný krátil poistné plnenie spolu o žalovanú sumu, pričom pri výpočte výšky poistného plnenia žalovaný vychádzal zo skutočnosti, že oprava motorového vozidla nebola vykonaná v žalovanom určenej opravovni, v ktorej má žalovaný dojednané zmluvné ceny príp. v autorizovanom servise. Žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia o neprimeranosti ceny za opravu poškodeného motorového vozidla nepredložil súdu prvej inštancie žiaden dôkaz o tom, že iné opravovne v danom regióne a čase účtovali za opravy motorových vozidiel sumy neprevyšujúce sumu 21 eur bez DPH za 1 normohodinu práce, zo strany žalovaného nebol predložený žiaden relevantný dôkaz, z ktorého by súd prvej inštancie mohol dovodiť skutočnosť, že akákoľvek cena za jednu normohodinu práce prevyšujúca sumu 21 eur bez DPH by mala byť považovaná za neprimeranú. Uviedol aj to, že ak žalovaný ako odborne spôsobilá osoba, poskytujúca poistenie majetku, mal za to, že žalobcom účtovaná cena za normohodinu prác vo výške 40 eur bez DPH je cena neprimeraná v danom regióne, mal predložiť dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, tento však len uviedol, že nepriznáva položky, ktorými sú cena práce bez akéhokoľvek odborného odôvodnenia a bez predloženia akýchkoľvek cenníkov, opierajúc sa pri nich ako aj pri stanovení lakovacej konštanty iba o kalkulačný program Audatex, ktorý však môže slúžiť len ako orientačná pomôcka, keďže nemôže brať do úvahy všetky eventuality, ktoré si daná oprava poškodeného motorového vozidla vyžadovala. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že dôvod nepriznania náhrady škody žalovaný v oznámení o poistnom plnení vymedzil len vo všeobecnosti a nie je z neho možné vyabstrahovať konkrétne dôvody, o ktoré oprel zníženie poistného plnenia, ktoré dôvody nešpecifikoval žalovaný ani v priebehu súdneho konania, ak iba tvrdil, že cenu práce a lakováciu konštantu použitú servisom žalobcu nepovažuje za primeranú bez bližšieho zdôvodnenia; obdobne v súvislosti s lakovacou konštantou uznanou iba v rozsahu 100 % žalovaný nepreukázal primeranosť jej určenia v danej výške. S poukazom na ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka žalovaný v oznámení o poistnom plnení zo dňa 28.08.2023 síce uviedol, že priznáva len náklady na cenu práce v neautorizovanom servise vo výške 21 eur bez DPH za normohodinu práce a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %), tieto inak bližšie nezdôvodnil v rozpore s citovaným ustanovením a uvedené odôvodnenie žalovaného v rozlišovaní servisov na autorizovaný a neautorizovaný nemá oporu v zákone (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.11.2022 sp. zn. 1Cob/90/2020). Zhrnul, že žalovaný v priebehu konania neuviedol, akým spôsobom stanovil ako primeranú cenu 1 normohodiny prác na sumu 21 eur bez DPH, nepreukázal, že táto cena bola obvyklou a primeranou v danom mieste a regióne, kde sa oprava poškodeného motorového vozidla vykonávala a v danom čase, kedy bola vykonaná, nepreukázal ani to, že by v danom regióne vôbec existoval servis, ktorý by pri opravách takúto nízku cenu účtoval, preto ak sa poškodený rozhodol realizovať opravu poškodeného motorového vozidla v servise žalobcu, neznamená to, že náklady, ktoré boli vynaložené, predstavujú náklady, ktoré nebolo

potrebné vynaložiť na uvedenie veci (poškodeného motorového vozidla) do pôvodného stavu. Objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti (poistnej udalosti) a žalovaný nemá žiaden zákonný podklad vnucovať svoju vôľu ohľadne výberu servisu svojmu poistenému, pričom uprednostňovanie zmluvných servisov môže mať maximálne odporúčací charakter a v rámci voľného trhu je na poškodenom, v akom servise (či autorizovanom, neautorizovanom, zmluvnom alebo nezmluvnom) si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady, ktoré boli vynaložené, boli účelné a smerovali k odstráneniu poškodení spôsobených v rámci škodovej/poistnej udalosti. Súd prvej inštancie poukázal aj na nariadenie komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (tzv. všeobecná blokovaná výnimka) a nariadenie komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 ZFEÚ na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu - skrátene nazývané „blokovaná výnimka“ – podľa ktorého majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvyhodňovať alebo nezvyhodňovať či preferovať niektoré z nich. Preferovanie a zvyhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Vyššie uvedená blokovaná výnimka dáva možnosť prevádzať nezávislým servisom značkový servis, údržbu a opravy aj nových automobilov v záručnej dobe, a to bez straty záruky samozrejme pri dodržaní postupov a rozsahu prác predpísaných výrobcom automobilu a pri použití originálnych alebo kvalitatívne rovnocenných náhradných dielov. Predmetné rozlišovanie a vnútené uprednostňovanie len určitého typu servisu vozidiel by preto bolo v rozpore s hospodárskou súťažou a právom EÚ. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalovaný vôbec neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, týkajúcich sa aj uplatnenia čl. 9 ods. 4 Zmluvných dojednaní, z ktorého vyplýva, že poisťovňa si vyhradzuje právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať, pričom ak oprava nebude vykonaná v opravovni určenej poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej opravovni, keď žalovaný síce tvrdil, že poistenému určil opravovňu (zaslaním webovej stránky, kde bol zoznam opravovní), v ktorej má byť oprava poškodeného vozidla vykonaná a tiež kalkuláciu nákladov, ktorá bola prílohou k zaslanému Zápisu o poškodení motorového vozidla, avšak túto skutočnosť, ktorú žalobca poprel, nijako nepreukázal. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný zakotvením citovaných ustanovení do svojich zmluvných podmienok (Zmluvných dojednaní) obchádza závery rozhodovacej praxe vnútroštátnych aj nadnárodných súdov, ktorá poisťovateľom vytýkala nesprávne posudzovanie primeranosti príp. účelnosti nákladov vynaložených poisteným na opravu vozidla v závislosti od toho, či opravu vykonal autorizovaný, neautorizovaný alebo zmluvný servis (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Cob/16/2021 zo dňa 09.06.2021, sp. zn. 1Cob/76/2019 zo dňa 18.06.2020, sp. zn. 2Cob/39/2020 zo dňa 29.03.2022, sp. zn. 3Co/51/2024 zo dňa 30.07.2024, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/77/2020 zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 3Cob/165/2022 zo dňa 27.07.2023, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/121/2019 zo dňa 25.06.2020) a je možné konštatovať, že argumentácia žalovaného ohľadom delenia servisov je súdnou praxou prekonaná. Súd prvej inštancie zdôraznil, že nemôže byť na ťarchu žalobcu, že si slobodne vybral autoservis, ktorý mu poškodené motorové vozidlo opravil rovnako kvalitne a v požadovanom rozsahu ako by bolo v prípade servisu, ktorý by mu odporučil žalovaný (že sa tak stalo, nebolo preukázané), že žalovanému neprináleží členiť subjekty, ktoré po splnení zákonných predpokladov vykonávajú opravy motorových vozidiel na autorizované a neautorizované a ak sa poistený rozhodol realizovať opravu poškodeného motorového vozidla v servise, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny, ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady, ktoré boli vynaložené predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť príp. že sú neúčelne vynaložené na uvedenie veci (poškodeného motorového vozidla) do pôvodného stavu. Sumarizujúc uvedené skutočnosti súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca resp. jeho právny predchodca riadne zdokladoval, že došlo k poškodeniu poškodeného motorového vozidla, ktoré si dal opraviť, zdokladoval aj výšku škody predloženou faktúrou autoservisu, teda si splnil všetky svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvného vzťahu so žalovaným, keď po vzniku poistnej udalosti si uplatnil nárok na poistné plnenie a predložil doklady v súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla. Žalovaný naopak nijakým relevantným spôsobom nepreukázal kvalifikovaný dôvod nepriznania časti poistného plnenia, t.j. bezdôvodne znížil požadované poistné plnenie aj keď ho zaťažovalo dôkazné bremeno, nakoľko z týchto jeho tvrdení vyvodzoval priaznivé dôsledky pre seba. Uzavrel, že žalobca tak má nárok na doplatok poistného plnenia vo výške žalovaného pohľadávky, ktorú mu žalovaný po predložení faktúry nepriznal a o ktorú mu poistné plnenie bezdôvodne krátil a dodal, že aj keď poistné plnenie je nárokom vyplývajúcim zo zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho sú jeho vznik a výška podmienené a determinované dojednaniami v poistnej zmluve, zmluvná úprava regulujúca poistné nároky musí obstať v porovnaní so všeobecnou úpravou poistných podmienok vyplývajúcou z Občianskeho zákonníka, jej zmyslom a účelom a v prípade

spotrebiteľských právnych vzťahov aj so spotrebiteľskou právnou ochranou, preto krátenie poistného plnenia len preto, že opravu vykonal istý typ autoservisu, nie je legitímne a nemôže požívať právnú ochranu. Zmluvné dojednania limitujúce priznávanie ceny za normohodinu mechanických a lakovacích prác, vopred formulárove pripravené, ktorých znenie spotrebiteľ (právny predchodca žalobcu) nemohol nijako ovplyvniť ani korigovať, predstavujú neprijateľné podmienky a sú neplatné. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel ako dôvodnej. Poukázal aj na to, že žalovaný predložil súdu prvej inštancie Zmluvné dojednania účinné až od 01.10.2022, keď poistnú zmluvu s poisteným uzavrel 09.11.2021 a hoci na to žalobca v priebehu konania poukázal, žalovaný na vec sa vzťahujúce Zmluvné dojednania do spisu nedoložil a námietku žalobcu odignoroval, preto súd prvej inštancie vyslovil polemiku s predmetnými Zmluvnými dojednaniaми, nakoľko boli v konaní rozporované, avšak v konečnom dôsledku na ne nemožno brať ohľad. O úroku z omeškania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 517 ods. 2, § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. s tým, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 25.08.2023 a po uplynutí 15 dňovej lehoty sa dostal do omeškania dňa 10.09.2023, pričom výška úroku z omeškania k začiatku omeškania bola 9,5 % ročne. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t.j. z dôvodov že súd nesprávny procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie videl v tom, že už v odpore zo dňa 14.12.2023 žalovaná poukázala na skutočnosť, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je založený na základe Zmluvy o havarijnom poistení poškodeného motorového vozidla, a teda sa má posudzovať podľa ust. § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, napriek tomu konajúci nárok posudzoval ako náhradu škody v zmysle ust. § 415 a nasl. Občianskeho zákonníka a poukázal na rozhodnutie Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 62Cb/67/2023, podľa ktorého pre určenie výšky poistného plnenia je určujúce, ako bolo právo na poistné plnenie dohodnuté v poistných podmienkach, pri posúdení nároku na poistné plnenie je potrebné vychádzať v zmysle ust. § 806 Občianskeho zákonníka z poistných podmienok, a akceptuje odlišný spôsob určenia výšky poistného plnenia v prípade, ak si poistený nechá poistené vozidlo opraviť v zmluvnom autoservise poisťovateľa a ak v nezmluvnom autoservise a na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/111/2022 zo dňa 27.06.2024 ohľadne toho, že dohodnutie výšky normohodiny v rozsahu 25 eur/nh je v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti ako spôsob určenia poistného plnenia v zmysle ust. § 806 Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade rozdelenia servisov na zmluvné a nezmluvné a že uvedené nie je v rozpore s čl. 101 ods. 3 ZFEÚ, ktorý sa týka hospodárskej súťaže. Situácia, kedy konajúci súd v plnom rozsahu vyhovel žalobe žalobcu bez toho, aby prihliadol na dohodnuté znenie poistných podmienok a posudzoval nárok ako nárok na náhradu škody, a nie ako nárok na plnenie z poistenia, je jednoznačne porušením príslušných právnych predpisov a v rozpore so základnými výkladovými pravidlami právneho poriadku, ako aj s ustálenou rozhodovacou praxou súdov o určení poistného plnenia na základe havarijného poistenia vozidla. Konajúci súd v napadnutom rozsudku uviedol, že poškodený mal právo na uvedenie poškodeného vozidla do pôvodného stavu a celú túto čiastku mal uhradiť žalovaný bez ohľadu na jej výšku, ktorý záver s ohľadom na citované rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave nie je správny a povinnosťou žalovaného z poistenej zmluvy bolo poskytnúť poistné plnenie vo výške zmluvne dohodnutej. Pokiaľ súd prvej inštancie označil ustanovenia poistných podmienok (Zmluvných dojednaní), ktoré sú v neprospech žalobcu, za neplatné, keďže ich považoval za neprijateľné, žalovaný mal za to, že uvedené nijako bližšie nešpecifikoval a neodôvodnil, preto je jeho rozhodnutie arbitrálne a opäť poukázal na rozsudok Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 62Cb/67/2023 a predstavuje nesprávne právne posúdenie podstaty. Nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie namietal žalovaný vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o tom, že neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, týkajúcich sa aj uplatnenia čl. 9 ods. 4 Zmluvných dojednaní, z ktorého vyplýva, že poisťovňa si vyhradzuje právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať, keď už spolu s odporom zo dňa 14.12.2023 predložil žalovaný Zápis o poškodení vozidla zo dňa 09.06.2023, emailovú správu zo dňa 09.06.2023 a

Kalkuláciu zo dňa 09.06.2023, z ktorých jasne vyplynulo, že ich poistený (a poškodený D. E. F.) prevzal v listinnej podobe pri obhliadke zo dňa 09.06.2023 (čo potvrdil svojim podpisom na Zápise o poškodení vozidla zo dňa 09.06.2023) a že mu tieto dokumenty boli zaslané aj elektronicky emailovou správou zo dňa 09.06.2023. V Kalkulácii zo dňa 09.06.2023 sa výslovne uvádzalo, že v prípade vykonania opravy vozidla zmluvným partnerom poisťovne (zoznam na webovej stránke poisťovne alebo na webovej stránke spoločnosti Slovexperta s.r.o.) sa náklady na opravu prepočítajú podľa platnej zmluvy o spolupráci medzi poisťovňou a opravovňou; žalovaný zároveň poprel tvrdenia žalobcu, že žalovaný nepredložil poškodenému kalkuláciu a zoznam zmluvných servisov. Žalovanému nebolo zrejmé, prečo súd prvej inštancie neprihliadol na tieto dôkazy a vyhodnotil ich akoby neboli predložené, keď žalovaný preukázal, že poistený bol informovaný v súlade s poisťovnými podmienkami a potvrdil to vlastnoručným podpisom. Konajúci súd preto arbitrárne a nepreskúmateľným spôsobom vyhodnotil dôkazy, pričom dospel k nesprávnym skutkovým záverom. Navyše zo Zmluvných dojednaní nevyplýva povinnosť, ale právo žalovaného určiť autoservis, v ktorom bude vykonaná oprava a za nevyužitie tohto práva nie je vymedzená žiadna sankcia (rozsudok Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 62Cb/67/2023). Súd prvej inštancie podľa žalovaného nesprávne vyhodnotil a právne posúdil okolnosti určenia lakovacej konštanty a výšky ceny za normohodinu práce autoservisu, ktoré označil za výlučne spadajúce do dôkazného bremena žalovaného, pričom z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že dôkazné bremeno je na tom subjekte, ktorý odvodzuje v súdnom konaní priaznivé dôsledky od svojich tvrdení, teda v tomto prípade žalobca, ktorý nevysvetlil okolnosti stanovovania lakovacej konštanty a ceny práce a obmedzil sa na tvrdenie, že vykonával lakovanie v súlade s technológiou postupu odporúčanou výrobcom daného typu poškodeného motorového vozidla a výrobcom danej farby, uvedené nepodložil žiadnym dôkazom na jeho preukázanie, nepriložil žiadne odporúčanie výrobcu poškodeného motorového vozidla a ani žiadne odporúčanie výrobcu farby, že pri lakovaní motorového vozidla, ak sa aplikuje dvojvrstvový lak, je nutné použiť lakovaciú konštantu 120 % a nie lakovaciú konštantu 100 %; žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) sp. zn. II. ÚS 38/2015 zo dňa 21.01.2015 a opakovane na rozsudok Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 62Cb/67/2023 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/111/2022 zo dňa 27.06.2024. Doplnil, že znenie Zmluvných dojednaní platných od 01.10.2017 v tejto časti plnenia poisťovne sú zhodné so znením Zmluvných dojednaní účinných od 01.10.2022, ktoré pripojil k odvolaniu.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 13.12.2024 a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie navrhoval odvolacím súdom potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obo/12/2020 ohľadne účelu poisťného plnenia a na to, že v konaní bol uplatnený hmotno-právny nárok poškodeného/poisteného spotrebiteľa na poisťné plnenie, teda ide o spotrebiteľský vzťah zo Zmluvy o havarijnom poistení a podmieňovanie vykonania opravy poškodeného motorového vozidla v autorizovanom alebo v zmluvnom servise poisťovne je v rozpore so zákonom. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.10.2024 sp. zn. 5Cob/208/2024, ktorý sa v obdobnej veci vysporiadal s argumentáciou žalovaného a rozhodol v prospech žalobcu, a na to, že súd prvej inštancie neodôvodňuje rozhodnutie aplikáciou ust. § 415 Občianskeho zákonníka, poukázal na všeobecné ustanovenie o zodpovednosti za škodu a jasne poukázal a argumentoval ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka a ust. § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu žalovaný pri krátení poisťného plnenia vybočil z rámca kogentných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 799 ods. 3 a § 809) a mohol krátiť výplatu poisťného plnenia len v prípade, ak by zo strany poisteného ako právneho predchodcu žalobcu došlo k porušeniu povinností, ktoré mali vplyv na vznik poisťnej udalosti alebo zväčšenie následkov poisťnej udalosti (§ 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Žalobca resp. poistený (právny predchodca) si riadne splnil všetky povinnosti stanovené mu poisťnou zmluvou a zákonom, napriek tomu mu neboli uhradené ním uplatnené náklady v celej výške, pričom poukázal na ustálenú judikatúru týkajúcu sa výkladu kogentného ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka (rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2Cob/119/2021) a že skutočnosť, že si poškodený zabezpečil opravu motorového vozidla v servise, ktorý mu za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúry, nie je dôvodom postupu žalovaného pre aplikáciu ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Právna konštrukcia žalovaného obsiahnutá v poisťných podmienkach, ktorá stanovuje maximálnu výšku normohodiny pre neautorizovaný, nezmluvný autoservis, ktorú bude žalovaný akceptovať je v rozpore so zákonnou úpravou, a preto je neplatná, keď poisťné podmienky nesmú zákon obchádzať ani ho porušovať; v tomto prípade ale ide jasne o obmedzenie možnosti poisteného, porušenie kogentných ustanovení Občianskeho zákonníka, čo je neprípustné a zároveň poukázal žalovaný na skutočnosť, že v zmysle ust. Občianskeho zákonníka a

zákona o ochrane spotrebiteľa ide v tomto prípade o neprijateľnú zmluvnú podmienku, na podporu čoho žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.07.2024 sp. zn. 3Co/51/2024, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 2Cob/136/2017 a rozhodnutie NS ČR sp. zn. 28Cdo/864/2008. Pokiaľ žalovaný namietal záver súdu prvej inštancie, že neuniesol dôkazné bremeno a poukazoval na dôkazy, ktoré predložil súdu prvej inštancie, je podľa žalobcu samozrejme, že z krátenia poistného plnenia mal prospech žalovaný, preto ho v spore zaťažovalo dôkazné bremeno, keď dôkazné bremeno zaťažuje tú procesnú stranu, ktorá pre seba vyvodzuje priaznivé dôsledky. Keďže žalovaný neplnil náklady na opravu poisteného poškodeného motorového vozidla vo výške, v akej ich vyčíslil žalobca vykonávajúci opravu, mal už v čase ukončenia šetrenia poistnej udalosti v oznámení o poistnom plnení uviesť všetky podstatné skutočnosti a argumenty, z ktorých pri výpočte výšky poistného plnenia vychádzal a konanie žalovaného, ktorý dodatočne odôvodňuje nepriznanie resp. krátenie poistného plnenia nemá oporu v zákone, poistnej zmluve a Zmluvných dojednaniach a je v rozpore s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalovaný nemôže po ukončení šetrenia predkladať a meniť dôvody, ktoré podporujú krátenie nároku, konanie žalovaného, ktorým sa svoju pasivitu resp. nespĺnenie povinnosti riadne odôvodniť krátenie poistného plnenia pri ukončení šetrenia snaží zhojiť až v súdnom konaní je v rozpore s kogentným ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka a ohľadne nedôvodnosti krátenia plnenia poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/39/2020 zo dňa 29.03.2022, sp. zn. 4Cob/62/2021 zo dňa 05.05.2022 a sp. zn. 5Cob/148/2024 zo dňa 29.09.2024 (s poukazom na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32 Cdo 2120/2015 zo dňa 18.05.2017) a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/25/2022 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/23/2020. K námietkam žalovaného ohľadne ním predložených listinných dôkazov, ktoré súd prvej inštancie arbitrárne a nepreskúmateľným spôsobom vyhodnotil, poukázal žalobca na rozhodnutie ÚS SR zo dňa 12.11.2014 sp. zn. I. ÚS 703/2014, k ust. § 191 ods. 1 CSP a na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení jasne vyjadril svoj postoj k predloženému dôkazu žalobcu, ak uviedol, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, týkajúcich sa aj uplatnenia čl. 9 ods. 4 Zmluvných dojednaní, s čím sa žalobca plne stotožnil, pretože v čl. 9 ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní je jednoznačne uvedené, že o kalkulácii nákladov má poisťovňa informovať priamo poisteného ako svojho klienta, a to v čase šetrenia poistnej udalosti - ku škodovej udalosti (poistnej udalosti) došlo 07.06.2023, spoločnosť Slovexperta vykonala dňa 09.06.2023 obhliadku poškodeného motorového vozidla, na základe ktorej bol vyhotovený Zápis o poškodení motorového vozidla, na ktorá sa odvoláva žalovaný a tvrdí, že ho poistený prevzal v listinnej podobe pri obhliadke zo dňa 09.06.2023, čo potvrdil svojim podpisom. Žalobca namietal, že na dokumente Zápis o poškodení MV zo dňa 23.08.2023 v jeho dolnej časti nie je uvedené meno poisteného, v dolnej časti je síce uvedený podpis, ale nie je tam uvedené, komu podpis prináleží, preto žalovaný nemôže tvrdiť, že podpis patrí poistenému, ak tam nie je uvedené jeho meno. Počas celého súdneho konania mohol žalovaný súdu prvej inštancie uviesť, že podľa jeho názoru poistený prevzal zoznam zmluvných servisov pri obhliadke motorového vozidla, čo vraj následne podpísal, nejde o nový dôkaz, ktorý by žalovaný nemal k dispozícii a nakoľko žalovaný v žiadnom predchádzajúcom vyjadrení k tejto skutočnosti nevyjadril, ide o novotu v odvolacom konaní, ktorá nie je prípustná (§ 366 CSP) a žalobca žiadal, aby odvolací súd predložený dôkaz nepripustil. Predložený dôkaz aj napriek tomu absolútne nič nevytvára o tom, že by žalovaný poisteného informoval o zozname servisov a ak tvrdí, že tieto dokumenty mu boli zaslané aj e-mailovou správou, poukázal na to, že emailová komunikácia, ktorú žalovaný predložil, bola odoslaná od spoločnosti Slovexperta <slovexperta.bpm@slovexperta.sk>, ktorá je len dcérskou spoločnosťou žalovaného a nie je prípustné, aby za neho plnila povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo Zmluvných dojednaní. Žalovaný ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že e-mail bol právnomu predchodcovi žalobcu doručený, preto žalovaný nepostupoval v súlade so Zmluvnými dojednaniami a súd prvej inštancie nemohol aplikovať dané ustanovenie, nakoľko nebola dodržaná povinnosť v nich uvedená. Poistený sa po poistnej udalosti snažil mať poškodené motorové vozidlo čo najskôr prevádzkyschopné, avšak žalovaný nijako poistenému nezaslal zmluvnú opravovňu a nedoručil mu žiadnu kalkuláciu ako tvrdí, preto si poistený sám vybral autoservis, s ktorým mal najlepšiu skúsenosť. S poukazom na obsah Zápisu o poškodení zo dňa 09.06.2023 uviedol žalobca, že záver, že poistený si môže poškodené motorové vozidlo podľa obhliadky opraviť, je jasne a zrozumiteľne vyjadrené, nie je potrebné kontaktovať poisťovňu a poisťovňa uvádza, že ide o poistné plnenie a nie že sa ešte bude posudzovať, či ide o poistné plnenie, iba uvádza, že čo nie je v Zápise nebude zahrnuté do poistného plnenia. Tento úkon podľa žalobcu žalovaného zaväzuje, pretože žalovaný sám uznal, čo je potrebné na poškodenom motorovom vozidle vykonať a výslovne a záväzne to uviedol pre poškodeného. Žalobca následne pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval na základe pokynov žalovaným povereného obhliadajúceho technika (na všetky obhliadky žalovaný poveril svoju dcérsku spoločnosť Slovexperta, s.r.o.). Žalovaný mohol svoje tvrdenia preukázať

na pojednávaní dňa 10.10.2024, avšak pojednávania sa nezúčastnil, dal súhlas na konanie v jeho neprítomnosti a na tomto pojednávaní žalobca poukázal na to, že žalovaný nepreukázal doručenie zoznamu zmluvných servisov poistenému. K námietkam žalovaného, ktorý sa nestotožnil s výkladom súdu prvej inštancie k čl. 9 ods. 4 Zmluvných dojednaní poukázal žalobca na záver súdu prvej inštancie, že žalovaný vôbec neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa uplatnenia čl. 9 ods. 4 prvá a druhá veta Zmluvných dojednaní a na uznesenie ÚS SR z 21.01.2015 sp. zn. II. ÚS 38/2015 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.07.2024 sp. zn. 6Cob/131/2023, kde odvolací súd konštatuje, že z citovaného ustanovenia Zmluvných dojednaní vyplýva okrem limitácie výšky náhrady škody aj povinnosť samotnej poisťovne (žalovaného) informovať poškodeného (poisteného) písomnou formou o nákladoch, ktorú argumentáciu potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.07.2024, sp. zn. 3Co/51/2024. Argumentáciou konajúceho súdu bola aj skutočnosť, že žalovaný neurčil opravovňu, ktorá má vykonať opravu a ani žalobcovi neposkytol zoznam zmluvných servisov poisťovne, preto bolo právom žalobcu vybrať si servis, ktorý vykoná opravu. K lakovacej konštante žalobca uviedol, že žalovaného, ktorý bol povinný vykonať šetrenie poistnej udalosti, zaťažovalo dôkazné bremeno, že svoju povinnosť vykonal riadne a priznal poistné plnenie v súlade so zákonom a poistnými podmienkami, teda v čase ukončenia šetrenia škodovej udalosti mal žalovaný preukázať, z akého dôvodu, na základe čoho priznal poistné plnenie v ním vypočítanej výške. Žalovaný však pre svoje tvrdenia neposkytol žiaden dôkaz, a to ani počas likvidácie poistnej udalosti ani v priebehu súdneho konania a keďže žalovaný neplnil náklady na opravu poisteného poškodeného motorového vozidla vo výške, v akej ich vyčíslil žalobca vykonávajúci opravu, mal už v čase ukončenia šetrenia poistnej udalosti v oznámení o poistnom plnení uviesť všetky podstatné skutočnosti a argumenty, z ktorých pri výpočte výšky poistného plnenia vychádzal. Konanie žalovaného, ktorým dodatočne odôvodňuje nepriznanie resp. krátenie poistného plnenia, nemá oporu v zákone, poistnej zmluve a Zmluvných dojednaniach a je v rozpore s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalovaný nemôže po ukončení šetrenia predkladať resp. meniť dôvody, ktoré podporujú jeho krátenie nároku, teda konanie žalovaného, ktorým sa svoju pasivitu resp. nesplnenie povinnosti riadne odôvodniť krátenie poistného plnenia pri ukončení šetrenia, snaží zhojiť v súdnom konaní je v rozpore s kogentným ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.10.2024 sp. zn. 5Cob/208/2024, zo dňa 29.03.2022 sp. zn. 2Cob/39/2020 a sp. zn. 4Cob/62/2021 zo dňa 05.05.2022 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/25/2022 zo dňa 26.01.2022, sp. zn. 4Cob/103/2021 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/23/2020, že žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, musí svoje tvrdenia relevantne zdôvodniť a preukázať a že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukazuje dôvodnosť krátenia poistného plnenia, ktoré je v rozpore so zákonom. Žalovaný v tomto ohľade neunesol dôkazné bremeno, nedodrжал postup upravený v ust. § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si pred ukončením poistnej udalosti, na účely rozhodnutia o znížení lakovacej konštanty v prípade, že mal pochybnosti nevyžiadal od žalobcu resp. jeho právneho predchodcu potrebné doklady za účelom ozrejmenia, prečo bol servis nútený použiť vyššiu lakováciu konštantu, tak ako mu to explicitne prikazuje ust. § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nepostačuje strohé konštatovanie v oznámení o poistnom plnení, že priznáva lakováciu konštantu vo výške 100 %. Nedodržanie zákonného postupu žalovaným má podľa žalobcu za následok nemožnosť preukázať, že by fakturované náklady na opravy nezodpovedali výške škody, keď žalovaný mal výšku lakovacej konštanty šetriť v priebehu šetrenia poistnej udalosti, nie až po ukončení šetrenia v súdnom konaní, keďže on je subjektom, ktorý v zmysle zákona vykonáva šetrenie poistnej udalosti a disponuje celým likvidačným spisom. K cene práce za normohodinu opakovane žalobca poukázal na to, že dôkazné bremeno v danom prípade viazalo žalovaného, ktorý nezdôvodnil na základe čoho krátil poistné plnenie a argumentoval strohým vyjadrením v Oznámení o poistnom plnení, v súdnom konaní odkazoval na svoje Zmluvné dojednania, ktoré predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku a sú neplatné, pričom v nich rovnako nie je uvedený žiaden mechanizmus výpočtu, že pri akom vozidle sa bude aká suma preplácať; nie je akceptovateľné, aby poisťovňa určila sumu 21 eur/Nh práce bez akéhokoľvek mechanizmu výpočtu; žalobca poukázal v tejto otázke na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.10.2024 sp. zn. 5Cob/208/2024, zo dňa 24.11.2022 sp. zn. 1Cob/90/2020 a zo dňa 18.07.2024 sp. zn. 6Cob/131/2023. Žalobca záverom upozornil na bohatú judikatúru, ktorá sa v obdobných veciach vysporiadala s argumentáciou žalovaného v prospech žalobcu, napr. rozsudky Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.09.2020 sp. zn. 4Cob/67/2020, zo dňa 29.09.2020 sp. zn. 4Cob/77/2020, zo dňa 17.12.2020 sp. zn. 4Cob/153/2020, zo dňa 11.01.2022 sp. zn. 3Cob/143/2020, zo dňa 15.07.2020 sp. zn. 4Cob/20/2020, zo dňa 19.11.2020 sp. zn. 5Co/383/2019, zo dňa 27.07.2023 sp. zn. 3Cob/165/2022, zo dňa 28.02.2023 sp. zn. 4Cob/158/2022, rozsudky Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.06.2020 sp. zn. 20Co/121/2019, zo dňa 05.05.2021 sp. zn. 23Co/23/2020, rozsudky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.10.2024 sp. zn. 5Cob/208/20254, zo dňa 09.06.2021 sp.

zn. 4Cob/16/2021, zo dňa 18.06.2020 sp. zn. 1Cob/76/2019, zo dňa 29.03.2022 sp. zn. 2Cob/39/2020, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.09.2017 sp. zn. 4Cob/16/2021, rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/152/2009 zo dňa 27.01.2009 a množstvo ďalších.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 03.01.2025, zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii, zopakoval, že konajúci súd žalovaným predložené dôkazy nevyhodnocoval, úplne ich opomenul v rozpore so základnými princípmi civilného konania pre hodnotenie dôkazov. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný neinformoval poisteného o výške nákladov na opravu a nepreukázal, že tak urobil, teda že Kalkulácia nákladov nebola doručená priamo poistenému, poukázal žalovaný na to, že žalovaný riadne preukázal, že emailová správa zo dňa 09.06.2023 bola doručená priamo poškodenému (E.), ktorú skutočnosť žalobca spochybnil až v odvolacom konaní, teda zo strany žalobcu ide o novoty v konaní. Zopakoval k námietke, že spoločnosť Slovexperta odoslala email poistenému, že žalovaný pri výkone svojej činnosti robí úkony prostredníctvom zamestnancov, štatutárnych orgánov a prostredníctvom splnomocnených partnerov, ktorým je aj spoločnosť Slovexperta, ktorá po vykonaní obhliadky zasiela poškodenému dokumenty nevyhnutné pre riešenie škody a žalovaný nevidel zmysel v tom, aby dokumenty z obhliadky zaslala najprv spoločnosť Slovexperta žalovanému ako poisťovni, a tá by následne dokumenty zaslala poškodenému. Žalovaný uviedol, že nie je jeho zákonnou povinnosťou oboznamovať poškodeného istou špecifickou formou, napr. doporučeným listom a že tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný nepreukázal, že poškodenému bola emailová správa aj skutočne doručená a oboznámil sa s ňou, nemôže byť na ťarchu žalovaného, ktorý riadne zaslal všetky podklady na emailovú adresu poškodeného. Potrebné podklady sa tak dostali do dispozičnej sféry poškodeného resp. žalobcu a skutočnosť, či sa s nimi poškodený oboznámil je už na jeho zodpovednosti a nejde na ťarchu žalovaného. Ak chcel žalobca kvalifikovane poprieť skutkové tvrdenia žalovaného, nestačilo len ich spochybnenie, ale aj preukázanie opaku v zmysle CSP a ide tak o nové tvrdenia žalobcu uvádzané ako novoty v odvolacom konaní v rozpore s ust. 366 CSP. Zároveň žalovaný poukázal na upozornenie v Kalkulácii nákladov, podľa ktorého žalobca mal k dispozícii zoznam zmluvných servisov, v ktorých si mohol dať opraviť poškodené motorové vozidlo a bol riadne oboznámený s tým, aká výška nákladov bude priznaná v prípade vykonania opravy v neautorizovanom servise. Žalovaný s odkazom na ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka uviedol, že súčasťou poistnej zmluvy uzatvorenej medzi poškodeným a žalovaným sú poistné podmienky, ktoré slúžia na to, aby zmluvné dojednania bezprostredne v zmluve neboli zbytočné obširné a neprehľadné (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/147/2019 zo dňa 31.07.2019). Žalobca tvrdil, že žalovaný nezákonne krátil poistné plnenie poškodeného, avšak je zásadný rozdiel medzi krátením poistného plnenia a určením výšky poistného plnenia v súlade s poistnou zmluvou. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení tvrdil, že dôkazné bremeno vo vzťahu k výške lakovacej konštanty je výlučne na strane žalovaného ako poisťovne, ktorý priznal lakováciu konštantu na úrovni 100 %, poukázal opakovane na rozhodnutie MS Bratislava III sp. zn. 62Cb/67/2023 zo dňa 01.10.2024 a sp. zn. B1-36Cb/43/2022 zo dňa 12.11.2024. Žalovaný zopakoval svoj odvolací návrh.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril v podaní zo dňa 11.02.2025 a opakovane poukázal na to, že vzťah medzi poškodeným a žalovaným z poistnej zmluvy je vzťahom spotrebiteľským, čo žalovaný opomína a argumentuje Zmluvnými dojednaniaми (VPP). V konkrétnom prípade žalovaný do svojich Zmluvných dojednaní zahrnul ustanovenia, ktoré obmedzujú výšku poistného plnenia (podmienenie vykonania opravy iba v určitých servisoch schválených poisťiteľom, sankcia poisteného v prípade, ak bude realizovať opravu v inom ako zmluvnom autorizovanom servise vo forme nevyplatenia celého poistného plnenia, na ktoré má poistený nárok), ktoré obmedzenia sú v rozpore s Občianskym zákonníkom (§ 799 ods. 3 a § 809 Občianskeho zákonníka), podľa ktorého môže byť poistné plnenie primerane znížené len v zákonom vymedzených prípadoch, pričom jednostranné obmedzovanie výšky náhrady nad rámec týchto ustanovení nie je dovolené. Tým, že žalovaný svojvoľne zavádza obmedzenia výšky poistného plnenia, zasahuje do zákonných práv poisteného a oslabuje jeho právne postavenie. Žalobca zopakoval aj to, že takéto Zmluvné dojednania nie sú v súlade so zákonom, nepoživajú právnu ochranu a obchádzajú kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, preto navrhol, aby súd tieto vyhlásil za neplatné a neúčinné vo vzťahu k uplatnenému nároku na poistné plnenie a poukázal na to, že takýto prístup k problematike Zmluvných dojednaní zastávajú aj súdy (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Cob/208/2024 zo dňa 29.10.2024) a Zmluvné dojednania, ktoré obmedzujú výšku poistného plnenia, porušujú ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Poisťovňa ukladá poškodenému/spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu a podmieňuje poskytnutie služby (vyplatenie plnej výšky poistného plnenia) alebo predaja výrobku predajom iného výrobku alebo

poskytnutím inej služby (oprava v jej zmluvnej opravovni alebo autorizovanom servise). Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že žalobca spochybnil doručenie emailu, ktorého obsahom bola kalkulácia nákladov na opravu až v odvolacom konaní, k čomu žalobca poukázal na podanie zo dňa 18.01.2024, kde uviedol, že žalovaný neposkytol zoznam zmluvných servisov a žalobca poukázal na to, že žalovaný sám porušil svoje vlastné Zmluvné dojednania (nezmyselne podmieňuje vyplatenie poistného plnenia a sám nedodrží pre neho vyplývajúcu povinnosť a neodošle poškodenému zoznam servisov resp. neurčí poškodenému opravovňu, v ktorej sa má oprava realizovať). Žalovaný v podanom odpore tvrdil, že dňa 09.06.2023 odoslal poškodenému Zápis o poškodení vozidla a aj kalkuláciu nákladov na opravu, ktorej obsahom mala byť aj informácia o tom, kde nájde poškodený zoznam zmluvných opravovní, kde nastáva priestor pre nejasnosti, pretože s odkazom na čl. 9 ods. 4 Zmluvných dojednaní predložené dôkazy ani tvrdenia žalovaného nepreukázali, že by určil poškodenému/spotrebiteľovi opravovňu, do ktorej si má dať opraviť svoje poškodené motorové vozidlo. Pokiaľ žalovaný uviedol, že dôkazné bremeno v otázke preukázania „navýšenia“ lakovacej konštanty je na strane žalobcu, žalobca zopakoval, že žalovaný neodôvodnil, prečo priznal lakováciu konštantu len vo výške 100 % a že výšku lakovacej konštanty mal žalovaný šetriť v priebehu šetrenia škodovej udalosti, nie až v priebehu súdneho konania a mal si od žalobcu (servisu) vyžadovať doplňujúce dokumenty za účelom objasnenia, prečo bol servis nútený použiť lakováciu konštantu v uvedenej výške. Doplnil, že lakovacia konštantu vo výške 100 % nie je pevne stanovená výška, ale odvíja sa jednak od značky, typu motorového vozidla, odporúčaní výrobcov a pod.; žalovaný sa snaží mylne navodiť dojem, že akékoľvek určenie lakovacej konštanty nad 100% predstavuje navýšenie. S argumentáciou žalobcu, že žalovaný nepreukázal primeranosť určenia lakovacej konštanty v rozsahu 100 %, sa stotožnil aj súd prvej inštancie.

7. Žalovaný sa viac k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu, odvolací súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobcom uplatneného nároku, a jeho výsledky aj náležite zhodnotil. Na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver, a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. V odôvodnení rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. V rozhodnutí sa zaoberal tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj dostatočne vyhodnotil. Rozhodnutie je tiež presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne, a aj spravodlivé. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami vyjadruje sa len k podstatným odvolacím námietkam žalovaného.

10. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca (ako postupník pohľadávky poškodeného) sa žalobou domáhal od žalovaného ako poisťovne zaplatať poisteného plnenia z havarijného poistenia poškodeného/poisteného v sume 334,65 eur titulom neuhradenia časti nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla v rámci poistného plnenia, pričom k poškodeniu poškodeného motorového vozidla došlo v dôsledku poistnej udalosti, ktorá bola žalovanému riadne nahlásená, poškodené motorové vozidlo bolo opravené v servise žalobcu vo výške nákladov celkovo 1.591,72 eur; žalovaný krátil nárok poisteného z dôvodu neprímerane účtovaných normohodín prác pre neautorizovaný servis a neprímeraných nákladov na lakovací materiál, o sumu, ktorá je predmetom žaloby, ktorú žalovaný neuhradil.

11. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa ust. § 788 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné. Súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poistiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

13. Podľa ust. § 797 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok. Ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

14. Podľa ust. § 799 ods. 1 až 3 veta prvá Občianskeho zákonníka, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť.

15. Podľa ust. § 806 Občianskeho zákonníka, z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

16. Podľa ust. čl. 9 ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní, pri opravách v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach sa za primerané náklady na opravu poškodeného vozidla budú považovať náklady stanovené poisťovňou po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla. O týchto nákladoch bude poistený informovaný písomnou formou. V kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25 € bez DPH.

17. Podľa ust. čl. 9 ods. 4 Zmluvných dojednaní, poisťovňa si vyhradzuje právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať, pričom ak oprava nebude vykonaná v opravovni určenej poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej opravovni.

18. Vo vzťahu k odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), odvolací súd uvádza, že uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (CSP) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická,

vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd sa teda musí zaoberať účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, IV. ÚS 372/2020, 1 Cdo 213/2019, 2 Cdo 190/2019, 3 Cdo 168/2018, 4 Cdo 3/2019, 5 Cdo 57/2019, 6 Cdo 33/2020, 7 Cdo 308/2019, 8 Cdo 152/2018).

20. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo 218/2010, v zmysle ktorého: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03)“.

21. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, a zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa vysporiadalo so všetkými podstatnými námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolací súd v konaní ani nevzhladol taký nesprávny procesný postup, ktorý by bol spôsobilý znemožniť žalovanému ako sporovej strane, aby uplatňoval svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces; v prejednávanej veci o taký prípad nešlo.

22. K odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci

nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

23. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 365 ods.1 písm. h) CSP treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí vzhľadnuté nebolo. V posudzovanej veci odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne. Súd prvej inštancie jednoznačne podradil uplatnený nárok pod ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa poisteného plnenia (§ 788 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktoré v napadnutom rozsudku aj citoval a na ust. § 415 Občianskeho zákonníka, poukázal len ako na všeobecné ustanovenia o zodpovednosti za škodu.

24. Odvolacia argumentácia a obrana žalovaného (v zásade zhodná s tou, uplatnenou pred súdom prvej inštancie) spočívala v tom, že žalovaný limitoval (čiastočne neuznal a odmietol plniť) poistné plnenie s ohľadom na normohodiny opravárenských prác (účtovaných vo výške 40 eur bez DPH/normohodina) v dôsledku nerovného/odlišného postavenia zmluvných, nezmluvných, autorizovaných a neautorizovaných servisov v zmysle čl. 9 ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní a na nepreukázanie dôvodnosti (teda neprimeranosti) nákladov na použitý lakovací materiál (lakovacia konštanta 120 %). Súd prvej inštancie pritom jasne a celkom zrozumiteľne vysvetlil, že neexistuje žiaden legitímny podklad pre rozdielne posudzovanie výšky poistného plnenia v závislosti od druhu autoservisu, v ktorom bola vykonaná oprava havarijne poisteného motorového vozidla a rovnako vo vzťahu ku kráteniu poistného plnenia v časti nákladov na lakovanie celkom správne žalovanému pripísal neunesenie dôkazného bremena v spore.

25. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že vykonanie opravy nezmluvným či neautorizovaným servisom samo o sebe bez ďalšieho nediskvalifikuje poisteného z možnosti preplatenia normohodiny práce účtovanej týmto autoservisom. Na uvedenom nič nemení ani čl. 9 ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní, zakotvením ktorého žalovaný obchádza doterajšie závery rozhodovacej praxe vnútroštátnych aj nadnárodných súdov, ktorá poisťovateľom (vrátane žalovaného) vytýkala nesprávne posudzovanie primeranosti príp. účelnosti nákladov vynaložených poisteným na opravu poškodeného motorového vozidla v závislosti od toho, či opravu vykonal autorizovaný/neautorizovaný, zmluvný/nezmluvný servis (viď. napr. rozsudky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.06.2021 sp. zn. 4Cob/16/2021, zo dňa 18.06.2020 sp. zn. 1Cob/76/2019, zo dňa 29.03.2022 sp. zn. 2Cob/39/2020, zo dňa 30.07.2024 sp. zn. 3Co/51/2024, rozsudky Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.09.2020 sp. zn. 4Cob/77/2020, zo dňa 17.12.2020 sp. zn. 4Cob/153/2020, zo dňa 11.01.2022 sp. zn. 3Cob/143/2020, zo dňa 15.07.2020 sp. zn. 4Cob/20/2020, zo dňa 19.11.2020 sp. zn. 5Co/383/2019, zo dňa 27.07.2023 sp. zn. 3Cob/165/2022, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.06.2020 sp. zn. 20Co/121/2019 a iné). Je potrebné uviesť, že aj keď poistné plnenie (na rozdiel od nároku na náhradu škody) je nárokom vyplývajúcim zo zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho jeho vznik a výška sú podmienené a determinované dojednaniami v poistenej zmluve, všeobecných poistných podmienkach či zmluvných dojednaniach, zmluvná úprava regulujúca poistné nároky musí obstať v korelácii jednak so všeobecnou úpravou poistných zmlúv v Občianskom zákonníku, jej zmyslom a účelom a v prípade spotrebiteľských právnych vzťahov aj so spotrebiteľskou právnou ochranou. Krátenie poistného plnenia len v dôsledku toho, či opravu vykonal zmluvný/nezmluvný, autorizovaný/neautorizovaný servis, nie je aj podľa odvolacieho súdu a ustálených záverov súdnej praxe legitímne a nepožíva právnu ochranu.

26. V danom prípade opravu poškodeného motorového vozidla vykonal neautorizovaný servis, ktorý má v obchodnom registri ako predmet podnikania zapísanú opravu cestných motorových vozidiel, a na ktorého bola poisteným postúpená žalovaná pohľadávka s príslušenstvom. Argumentácia žalovaného, v ktorej poukazoval na rozdiely medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi, je v súčasnosti jednotnou rozhodovacou praxou prekonaná a nemá oporu vo vnútroštátnej ani európskej legislatíve.

Absentuje akýkoľvek zákonný podklad pre jednostranné nanútenie vôle poisťovateľa pri výbere servisu a uprednostňovanie zmluvných či autorizovaných servisov môže mať výlučne odporúčací charakter. V rámci voľného trhu je na poistenom, v akom servise si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady boli účelne vynaložené a smerovali k odstráneniu následkov spôsobených poistnou udalosťou, ktorá je predmetom poistného krytia (havarijného poistenia). Nemožno od neho spravodlivo žiadať, aby zohľadňujúc finančný záujem poisťovne, si pred opravou poškodeného motorového vozidla robil prieskum na trhu a oslovil za účelom opravy servis ponúkajúci najnižšiu cenu v regióne. Všetky servisy majú rovnaké postavenie a aj s poukazom na ochranu hospodárskej súťaže a európsku legislatívu podporenú nadnárodnou súdnou praxou nie je možné preferovať či zvýhodňovať len niektoré z nich. Uvedené vyplýva aj z nariadenia (Komisie EÚ) č. 330/2010 zo dňa 20.04.2010 o uplatňovaní čl. 101 ods. 3 ZFEÚ na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a nariadenia komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní čl. 101 ods. 3 ZFEÚ na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu (tzv. bloková výnimka), a v zmysle ktorého majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je prípustné zvýhodňovať či znevýhodňovať niektoré z nich. Ak daný servis má oprávnenie na vykonávanie opravárskej činnosti, môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis. Aj podľa praxe a usmernení Európskej únie, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybnovaniu kvality opráv a následne dôvodom krátenia poistného plnenia. Rovnako je potrebné uviesť, že ceny na trhu sú tvorené všetkými servismi, bez ohľadu na to, či sa jedná o servisy zmluvné, nezmluvné, autorizované alebo neautorizované. Nemožno tak súhlasiť s postupom žalovaného, ktorý v závislosti od výberu servisu priamo podmieňuje výšku poistného plnenia, ktorým spôsobom žalovaný núti spotrebiteľa, aby si v prípade poškodenia vozidla zakúpil službu v ním preferovanom autoservise, čím výrazným spôsobom zasahuje do jeho práv a neprípustne obmedzuje základný princíp autonómie v zmluvných vzťahoch, v dôsledku čoho sa takáto zmluvná podmienka javí ako neprijateľná a v rozpore s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia poistnej zmluvy a nemôže preto požívať právnu ochranu (viď. primerane rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2020 sp. zn. 5Co/383/2019, zo dňa 11.01.2022 sp. zn. 3Cob/143/2020, rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 09.12.2020 sp. zn. 30Cb/11/2020). Bez ohľadu na to, či k vykonaniu opravy dôjde v zmluvnom/ nezmluvnom či autorizovanom/neautorizovanom servise, žalovanému zostáva zachovaná možnosť overiť primeranosť a účelnosť vyúčtovaných nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla. V danom prípade však žalovaný nenamietal nedodržanie predpísaného technologického postupu či iné nedostatky pri oprave motorového vozidla neautorizovaným servisom a zníženie poistného plnenia oprel výlučne o sporný čl. 9 ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní, ktorý výšku poistného plnenia determinuje postavením autoservisu vykonávajúceho opravu. Pokiaľ žalovaný poukazoval na predmetné znenie Zmluvných dojednaní je rovnako potrebné dodať, že sám nedodrжал postup v ňom opísaný, keď v konaní netvrdil ani nepreukázal, že by po zdokladovaní rozsahu poškodenia poškodeného motorového vozidla poisteného písomnou formou informoval o výške primeraných nákladov na opravu v nezmluvnom, neautorizovanom servise, ako to predpokladá čl. 9 ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní a zároveň sa nejedná ani o prípad, kedy by žalovaný určil na vykonanie opravy opravovňu podľa ods. 4 predmetného ustanovenia.

27. K samotnému limitu normohodiny práce stanovenému žalovaným v Zmluvných dojednaniach je potrebné dodať, že žiadnym spôsobom nereflektuje druh opravovaného motorového vozidla (značku resp. triedu) a opravárskych prác (lakovnicke, mechanické, elektrikárske) a ani územný región, v ktorom má byť oprava vykonaná, ako činitele ovplyvňujúce cenotvorbu opravárskych prác, a v neposlednom rade zastropovanie výšky normohodiny žalovaným v roku 2017 (Zmluvné dojednania platné od 01.10.2017) s použitím aj na opravy vykonávané s odstupom času niekoľko rokov (poistná udalosť z r. 2023) nereflektuje ani na prirodzený nárast cien na trhu.

28. Uzavretie poistnej zmluvy poisteným (právnym predchodcom žalobcu), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Zmluvné dojednania, bez ďalšieho nezbavuje žalovaného (v postavení dodávateľa) zodpovednosti za obsah Zmluvných dojednaní a vopred pripravených formulárových zmlúv, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť. Súd prvej inštancie preto správne neprihliadol na čl. 9 ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní, ktoré neprípustne výšku poistného plnenia robí závislou od toho, či opravu motorového vozidla vykonal autorizovaný/neautorizovaný servis, zmluvný/nezmluvný servis, a aj vzhľadom k tomu, že ak žalovaný mal za to, že žalobcom účtovaná cena za normohodinu prác vo

výške 40 eur bez DPH je cena neprímeraná v danom regióne, mal predložiť dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia (žalovaný len uviedol, že nepriznáva položky, ktorými sú cena práce bez akéhokoľvek odôvodnenia, bez predloženia cenníkov, opierajúc sa pri nich rovnako ako pri stanovení lakovacej konštanty iba o kalkulačný program Audatex, ktorý však môže slúžiť len ako orientačná pomôcka, keďže nemôže brať do úvahy všetky eventuality, ktoré si daná oprava poškodeného motorového vozidla vyžadovala) a považoval žalobou uplatnený doplatok poistného plnenia za dôvodný a zodpovedajúci preukázateľne primeraným nákladom na opravu motorového vozidla (čl. 9 veta prvá Zmluvných dojednaní). Žalovaný v konaní nijak nepreukázal, že ním v Zmluvných dojednaniach nastavený horný limit pre výšku normohodiny (25 eur bez DPH) zodpovedá primeraným nákladom na opravu v danom regióne pre danú značku a typ poškodeného motorového vozidla vykonávanú neautorizovanými servismi.

29. V súlade s ustálenou súdnou praxou prvoinštančný súd tiež konštatoval, že ak žalovaný chcel relevantne a predovšetkým účinne spochybniť náklady na lakovací materiál (lakovacia konštanta 120 %), zaťažovalo ho v tomto smere dôkazné bremeno, ktoré v spore neuniesol (viď. napr. rozhodnutie NS ČR zo dňa 18.05.2017, sp. zn. 32Cdo/2120/2015, na ktoré poukazoval súd prvej inštancie). Žalovaný vo svojej argumentácii opomína, že zmluvu o havarijnom postavení uzatváral v pozícii dodávateľa (t.j. silnejšieho subjektu záväzkového vzťahu) so spotrebiteľom (t.j. slabším subjektom záväzkového vzťahu). Aj pri zohľadnení skúseností a dostatočného odborného personálneho substrátu žalovaného pri likvidácii poistných udalostí z havarijného poistenia, možno súhlasiť s právnym názorom žalobcu, že za danej situácie nemožno spravodlivo požadovať od spotrebiteľa nedisponujúceho odbornými znalosťami v danej oblasti, aby preukazoval, či servis vykonávajúci opravu použil primerané množstvo lakovacieho materiálu. Akceptovateľným je preto samotné predloženie faktúry a rozpisu vykonaných prác a použitého materiálu zo strany autoservisu, ktoré poisťovateľ pri zohľadnení záverov z obhliadky poškodeného motorového vozidla má v rámci likvidácie poistnej udalosti verifikovať, a pokiaľ kráti poistné plnenie pre neprímeranosť ceny či množstva použitého materiálu, musí túto skutočnosť v súdnom konaní aj s poukazom na znalosť cien na trhu v danej oblasti a spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý ostal postúpením pohľadávky nedotknutý, relevantným spôsobom preukázať.

30. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

31. Na základe všetkého zhora uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie (vo výroku II. o trovách konania) pristúpil len formálne za účelom jeho správnej formulácie a vykonateľnosti v súlade s ust. § 232 ods. 1 CSP (rozsudok NS SR zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6 Cdo 222/2016, sp. zn. 7Cdo/134/2017). Výroku o nároku na náhradu trov konania, aby bol tento vykonateľný, musí podľa NS SR: „zodpovedať aj formulácia výroku o trovách konania, t.j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženéj povinnosti.“

32. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania od žalovaného v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).